

Беляєва О.М.

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ-ІНОЗЕМЦІВ З ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ ТА ОСНОВ МЕДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

У структурі навчального процесу, котрий розглядається на сучасному етапі як *sui generis* кібернетична система, а такий її елемент, як контроль та оцінювання знань, умінь і навичок (ЗУН) займає особливе місце.

У дидактиці контроль прийнято визначати як усвідомлене і планомірне спостереження і фіксацію вербальних/практичних дій осіб, що навчаються. Мета контролю – встановлення рівня набутого соціального досвіду, засвоєння теоретичного матеріалу, опанування практичних умінь і подальшого розвитку на їх основі практичних навичок.

Поєднуючи у собі освітню, діагностично-корегувальну, власне контролюючу, стимулювально-мотиваційну, розвивальну, виховну, прогностично-методичну функції, значною мірою обумовлюючи якість навчання, контроль також слугує дієвим засобом управління процесом формування та професійного розвитку особистості.

Беручи до уваги психолого-педагогічні й організаційні особливості навчання латинської мови та медичної термінології студентів-іноземців, на особливу увагу заслуговує такий вид контролю, як поточний контроль.

У спеціальній літературі до основних функцій поточного контролю віднесено функцію зворотного зв'язку (Н.Ф. Тализіна). Незважаючи на те, що теоретично значення зворотного зв'язку не підлягає сумніву, на практиці систематичний зворотний зв'язок та оперативна корекція виявлених прогалин у засвоєнні знань або формуванні вмінь забезпечується далеко не завжди, що, безумовно, провокує негативні наслідки, в іноземній студентській аудиторії зокрема:

- з одного боку, студенти-іноземці, котрі протягом кількох занять отримують незадовільну оцінку, нерідко відчувають себе ображеними,

втрачають зацікавленість до навчання, починають пропускати заняття; між тим, як свідчить наш багаторічний досвід, надолужити у повному обсязі пропущений матеріал не завжди вдається навіть сильним студентам, що вже казати про «групу ризику» – *id est* утворюється *circulus vitiosus*;

- з іншого боку, зосереджуючи увагу на слабо встигаючих студентах, викладач починає приділяти менше уваги сильним студентам, і знову виникає підводний валун.

Одним із шляхів подолання недоліків, вказаних *vs.*, є індивідуалізація поточного контролю ЗУН. З цією метою нами розроблено та впроваджено у навчальний процес різнорівневі тести успішності. Неухильно слідуючи дидактичному принципу посиленості, під час укладання тестових завдань ми намагалися не перевантажувати умовну та відповідну частини зайвою лінгвістичною термінологією, уникати двозначних формулювань.

Нами також розроблено інструкції щодо виконання тестових завдань. Графічна опора у вигляді інструкції покликана гарантувати ідентичні умови тестування усім студентам. З метою оптимального використання навчального часу більшість тестів супроводжується спеціально розробленими бланками, до яких заносяться відповіді.

Ефективним засобом само- і взаємоконтролю є заповнення студентом 2-х бланків відповідей одного завдання. З метою уникнення виправлень під час само-/взаємоперевірки один заповнений бланк відповіді обмінюється у викладача на ключ, другий залишається у студента, котрий звіряє кількість правильних відповідей з отриманим ключем.

Підсумовуючи вищевикладене, вважаємо, що науково обґрунтована система перевірки результатів якості навчання – це невід’ємна складова таких взаємопов’язаних і взаємообумовлених процесів, як діяльність викладача і навчально-пізнавальна діяльність студента.